

stre, har man ikke fundet det rigtigt at optage noget herom i det foreliggende Forslag.

Til § 2.

At betinge Beskyttelsens Erhvervelse af en Registrering af Mønstreret er i Overensstemmelse med den almindelig brugte Ordning og maa ogsaa anses nødvendigt, for at Tidspunktet for Beskyttelsens Indtræden paa en let Maade kan konstateres.

I Patentlovens § 3, 2det Stykke, indeholdes den Bestemmelse, at naar flere søge Patent paa samme eller væsentlig samme Opfindelse, skal den, som først har indleveret Ansøgning, være fortrinsberettiget til at faa Patent. En tilsvarende Bestemmelse er her funden uforuden, idet det maa anses utænkeligt, at to Personer uafhængig af hinanden skulde kunne fremstille det samme Mønster. Kombinationernes Antal er uendeligt, og Forholdet er her ikke det samme som ved Opfindelser, hvor det er nødvendigt at følge visse Veje for at naa bestemte Resultater.

Til § 3.

Fra Udlandets Mønsterbeskyttelseslovgivning kendes Bestemmelser om, hvem Retten til Beskyttelsen tilkommer for Mønstre, fremstillede af Tegnere, Malere, Billedhuggere o. s. v., der ere beskæftigede i industrielle Etablissementer. Spørgsmaalet, om Retten i saadanne Tilfælde tilkommer Etablissemmentets Ejer eller vedkommende Kunstner, maa imidlertid bero paa det mellem dem bestaaende Kontraktforhold, og der ses ikke at være tilstrækkelig Grund til i Loven at optage nogen Bestemmelse om, at Retten i Mangel af positiv Vedtagelse tilkommer den ene eller den anden af Parterne; dette Standpunkt er ogsaa taget i det norske Forslag.

Til § 4.

De her angivne Betingelser for Mønsterrettens Indtræden give ikke Anledning til særlig Omtale. Under Nr. 4 har man fundet det rettest nærmere at angive, under hvilke Omstændigheder et Mønster maa anses for forinden Anmeldelsen at have været alment tilgængeligt og derved at være udelukket fra at opnaa Beskyttelse.

Til § 5.

Der vil ikke kunne være Spørgsmaal om at paalægge den registrerende Myndighed nogen Pligt til at anstille Undersøgelse angaaende de anmeldte Mønsters Nyhed (jfr. § 19). Dels vilde en Nyhedsunder-

søgelse medføre betydelige Omkostninger, dels vilde den blive i høj Grad ufuldkommen og vilde sikkert i Løbet af kort Tid vise sig praktisk set uoverkommelig paa Grund af Omfanget af det Materiale, der skulde undersøges, selv om dette indskrænkedes til tidligere registrerede Mønstre. En Undersøgelingspligt kendes heller ikke fra andre Landes Lovgivning, hvorimod der vel enkelte Steder er tillagt den registrerende Myndighed Beføjelse til at nægte Registrering, naar Mønstreret aabenbart ikke er nyt.

Til § 6.

Beskyttelsens længste Varighed er i Overensstemmelse med, hvad der foreslaas i det norske Udkast, fastsat til 15 Aar, hvilken Tidsgrænse formentlig maa anses passende.

Til § 7.

I Overensstemmelse med, hvad der efterhaanden har fundet Indgang i flere Landes Lovgivning, anerkender Forslaget Tilstedeheden af de saakaldte „Pakkeanmeldelser“, der omfatte flere Mønstre. For adskillige Industriervedkommende, f. Eks. for dem, der beskæftige sig med Tapetfremstilling, Tilvirkning af Tøjer, Broderier, Kniplinger o. l., udkræves der et saa stort Antal, hyppig efter Moden vekslende Mønstre — der derhos maaske kun for en ringe Del slaar an —, at Omkostningerne ved Registreringen vilde blive alt for byrdefulde, saafremt hvert Mønster skulde bære sin Afgift. Af Hensyn til saadanne Industrier synes det rigtigt at indrømme Adgang til Pakkeanmeldelser med en Moderation i Afgifterne, jfr. Forslagets § 10. Den Omstændighed, at ogsaa andre Industrier, som kun benytte et begrænset Antal ikke stadig vekslende Mønstre, kunne benytte Adgangen til at afgive Pakkeanmeldelser, uagtet der for deres Vedkommende ikke er den samme Trang dertil, bør formentlig ikke medføre, at Adgangen nægtes til Pakkeanmeldelser; saadanne Virksomheder ville i øvrigt neppe som Regel lade et større Antal Mønstre fremstille samtidig. Det maa dog anses rettest at fastsætte et Maksimum for det Antal Mønstre, der kan omfattes af en Anmeldelse; dette Maksimum har man ment passende at kunne sætte til 50.

I forskellige Industrier, saaledes navnlig i Tekstilindustrien, maa der nødvendigvis forløbe en længere Tid mellem Mønstrrets Fremstilling og det Øjeblik, da Varen bringes i Handelen, idet Forberedelserne